

driver Forretninger i det Hele taget meest til Publicums Tilfredshed. Jeg nærer, uagtet maaffee Regjeringen tildeels kan have en anden Anskuelse, det Haab, at Rigsdagen dog ikke vil gaae ind paa den Tanke, vi for nogle Aar siden forkaastede, nemlig med Hensyn til dette Spørgsmaal at overlade Provindserne hiinsides Storebælt til det private Selskab her paa Sjælland.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, citerede de Udtalelser, jeg fremførte igaar ved at omtale Endringsforslaget under Nr. 12. Han anførte, at jeg havde sagt, at det, der tilsigtedes, ikke var nogen Lønningsforhøielse, og han svarede, at, naar det ikke var nogen Lønningsforhøielse, hvormed Spørgsmaalet dreiede sig, vidste han egentlig ikke, hvad man vilde med sit Forslag. Jeg troer rigtignok ikke, at jeg udtalte mig ganske saaledes, som den ærede Rigsdagsmand anførte; men jeg troer, jeg sagde, at der i Virkeligheden ikke var Spørgsmaal om nogen Forhøielse af Lønningen. Det er ganske vist, at man kan sige, at, naar man giver en Mand 24 Rd. mere i Løn, end han hidtil har faaet, faaer han 24 Rd. i Forhøielse af sin Lønning, men Forholdet stiller sig dog noget anderledes, naar man betragter, hvorledes disse 24 Rd. skulle anvendes. Forholdet er nemlig dette, at der, naar der anvises Underofficerer Dvarteer, bliver anvist et Slags Dvarteer til de Ugifte og et andet Slags Dvarteer til de Gifte, men naar man siger: I skulle selv skaffe Eder Dvarteer imod et vist Bederlag, og man sætter Bederlaget eens for den gifte og den ugifte Underofficer, saaledes som det er foresat i Lønningsloven, nemlig til 48 Rd. for en Stabssergent, 36 Rd. for en Oversergent og 30 Rd. for en Sergeant, kan den gifte Underofficer ikke selv skaffe sig Dvarteer for det samme Beløb, for hvilket den ugifte kan faae sit; den gifte Underofficer bliver nødsaget til at betale Dvarteret med noget Mere, og dette Mere maa han udrede af sin øvrige Lønning. Den gifte Underofficer bliver saaledes i Virkeligheden ugunstigere stillet end den ugifte, men det troer

jeg hverken er rigtigt eller forsvarligt. Den ærede Folkethingsmand henlebede Opmærksomheden paa, at Forholdet var anderledes i Kjøbenhavn, og at den gifte Underofficer der fremdeles vilde blive stillet under de ugunstigere Bilkkaar, for hvilke man vil søge at befrie Underofficererne i Provindserne. Dette er ganske rigtigt, men derved er at bemærke, at den største Deel af de Underofficerer, hvormed her bliver Tale, har i Kjøbenhavn Dvarteer i Casernerne eller i de andre Bygninger, som staae til Hærens Raadighed, saaledes at det kun er for ganske enkelte Individuers Vedkommende, at der bliver Spørgsmaal om disse ugunstigere Bilkkaar. Jeg skulde imidlertid meget have ønsket, at jeg ogsaa for deres Vedkommende kunde have opnaaet samme Retfærdighed; som der er tilsigtet at udøve imod dem, der ere Gjenstand for det Forslag, som er stillet af Krigsministeren paa Finantsloven. — Jeg takker det høitærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) for den Understøttelse, han har ydet Krigsministeren ved de klare Oplysninger, han har meddeelt Thinget om, hvorledes de egentlige Forhold ere ved Indquarteringen af Underofficerer. Samtidig dermed fremførte han imidlertid en Bebreidelse mod Krigsministeren, idet han sagde, at man ved den Ordning, der er foreslaaet i Finantsloven, i Virkeligheden træder de nuværende Underofficerer for nær, og jeg maa desto værre give haar fuldstændig Ret i denne Udtalelse. Det er en Bebreidelse, som virkelig kan rettes imod Krigsministeren; men man har troet at burde foreslaae faste Regler, for at komme ud af den nuværende Tilstand, og at man, naar man kunde opnaae saadanne, maatte see bort fra, at der maaffee var enkelte Individuer, som bleve ramte ved denne Foranstaltning. — Det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds sagde, at der ikke ved det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet under Nr. 12, er tilsigtet at gjøre nogen Indskrænkning i bestaaende Rettigheder; men jeg troer, at der, naar dette Endringsforslag bliver vedtaget, i Virkeligheden vil skee en ganske betydelig Indskrænkning i de bestaaende Rettigheder. Det er først — som jeg tillod mig at anføre igaar — efter meget